

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B**

DYREKTYWA RADY 2001/111/WE

z dnia 20 grudnia 2001 r.

odnosząca się do niektórych cukrów przeznaczonych do spożycia przez ludzi

(Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 53)

zmieniona przez:

Dziennik Urzędowy

	nr	strona	data
► <u>M1</u> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1021/2013 z dnia 9 października 2013 r.	L 287	1	29.10.2013

sprostowana przez:

► **C1** Sprostowanie, Dz.U. L 158 z 18.6.2008, s. 67 (2001/111/WE)

DYREKTYWA RADY 2001/111/WE**z dnia 20 grudnia 2001 r.****odnosząca się do niektórych cukrów przeznaczonych do spożycia przez ludzi**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niektóre pionowe dyrektywy dotyczące środków spożywczych powinny zostać uproszczone w celu uwzględnienia wyłącznie podstawowych wymogów, jakie mają spełniać przedmiotowe produkty, aby mogły one podlegać swobodnemu przepływowi na rynku wewnętrznym, zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z Edynburga z dnia 11 i dnia 12 grudnia 1992 r., potwierdzonymi przez Radę Europejską z Brukseli w dniach 10 i 11 grudnia 1993 r.
- (2) Dyrektywa Rady 73/437/EWG z dnia 11 grudnia 1973 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących niektórych cukrów przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽⁴⁾ była uzasadniona faktem, że różnice między ustawodawstwami krajowymi w sprawie niektórych kategorii cukru mogłyby skutkować powstawaniem warunków dla nieuczciwej konkurencji, mogących wprowadzać konsumentów w błąd, a tym samym mieć bezpośredni wpływ na utworzenie i funkcjonowanie wspólnego rynku.
- (3) Zamierzeniem dyrektywy 73/437/EWG było ustanowienia definicji i wspólnych reguł dotyczących kwestii związanych z cechami produktu, opakowaniem i znakowaniem danych produktów, aby zapewnić ich swobodny przepływ we Wspólnocie.
- (4) Możliwie jak najszybciej, a w każdym razie przed dniem 1 lipca 2000 r., Komisja zamierza zaproponować włączenie zakresu nominalnych mas produktów objętych niniejszą dyrektywą do dyrektywy Rady 80/232/EWG z dnia 15 stycznia 1980 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do nominalnych ilości inominalnych pojemności dopuszczalnych w odniesieniu do niektórych produktów w opakowaniach jednostkowych ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 231 z 9.8.1996, str. 6.

⁽²⁾ Dz.U. C279 z 1.10.1999, str. 90.

⁽³⁾ Dz.U. C 56 z 24.2.1997, str. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 356 z 27.12.1973, str. 71. Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1985 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 51 z 25.2.1980, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 87/356/EWG (Dz.U. L 192 z 11.7.1987, str. 48).

▼B

- (5) Dyrektywa 73/437/EWG powinna zostać opracowana na nowo w celu uczynienia bardziej przystępnymi reguł dotyczących warunków wytwarzania i obrotu w odniesieniu do niektórych cukrów przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz, ponadto, w celu dostosowania jej do ogólnej legislacji wspólnotowej dotyczącej środków spożywczych, w szczególności legislacji dotyczącej znakowania, substancji koloryzujących i innych dozwolonych dodatków, rozpuszczalników do ekstrakcji oraz metod analizy.
- (6) Ogólne reguły dotyczące znakowania żywności, ustanowione w dyrektywie 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, powinny być stosowane z zastrzeżeniem niektórych warunków.
- (7) Zgodnie z zasadami pomocniczości i proporcjonalności ustanowionymi w art. 5 Traktatu cel ustanowienia wspólnych definicji i reguł dotyczących omawianych produktów oraz dostosowania przepisów do ogólnych zasad legislacji wspólnotowej dotyczącej środków spożywczych nie może być skutecznie osiągnięty przez Państwa Członkowskie, a może, ze względu na charakter niniejszej dyrektywy, zostać osiągnięty w sposób bardziej skuteczny przez Wspólnotę. Dyrektywa niniejsza nie wykracza poza zakres niezbędny do osiągnięcia wspomnianego celu.
- (8) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przyjmuje się zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽²⁾.
- (9) Aby uniknąć tworzenia nowych przeszkód dla swobodnego przepływu, Państwa Członkowskie powinny powstrzymać się od przyjmowania, w stosunku do omawianych produktów, przepisów prawa krajowego nieprzewidzianych w niniejszej dyrektywie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa stosuje się do produktów określonych w części A Załącznika.

▼C1

Jednakże niniejszej dyrektywy nie stosuje się w odniesieniu do produktów określonych w części A załącznika, jeżeli występują one w następujących formach: cukier puder, cukier lodowaty, cukier w głowach.

▼B

Artykuł 2

Dyrektywa 2000/13/WE stosuje się do produktów określonych w części A Załącznika do niniejszej dyrektywy, z uwzględnieniem następujących warunków i odstępstw:

- 1) Bez uszczerbku dla poniższego pkt 5 nazwy produktów wymienione w części A Załącznika stosują się jedynie do produktów w nim określonych i są używane w handlu do ich oznaczania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, str. 29.

⁽²⁾ Dz.U. 184 z 7.7.1999, str. 23.

▼ B

Nazwa produktu określona w części A pkt 2 Załącznika może być również stosowana do oznaczania produktu określonego w pkt 3 tego Załącznika.

Jednakże:

- produkty określone w części A Załącznika, oprócz obowiązującej nazwy, mogą także być opatrzone określeniami powszechnie stosowanymi w różnych Państwach Członkowskich,
- nazwy produktów mogą być również używane w nazwach produktów przygotowanych do oznaczenia innych produktów, zgodnie z przyjętymi zwyczajami,

z zastrzeżeniem, że takie nazwy nie będą wprowadzać konsumenta w błąd.

- 2) W przypadku produktów paczkowanych o masie poniżej 20 g nie ma obowiązku umieszczania na etykiecie masy netto.
- 3) Na etykiecie umieszcza się informacje dotyczące suchej masy i zawartości cukru inwertowanego w roztworze cukru, roztworze cukru inwertowanego i syropie z cukru inwertowanego.
- 4) Na etykiecie umieszcza się wyraz „krystalizowany” w odniesieniu do syropu z cukru inwertowanego zawierającego kryształy w roztworze.
- 5) W przypadku gdy wyroby określone w części A pkt 7 i 8 Załącznika zawierają fruktozę w ilości przekraczającej 5 % suchej masy, na etykiecie zawierającej nazwę i składniki umieszcza się odpowiednie określenie „syrop glukozowo-fruktozowy” lub „syrop fruktozowo-glukozowy” oraz „sproszkowany syrop glukozowo-fruktozowy” lub „sproszkowany syrop fruktozowo-glukozowy”, celem wskazania, czy składnikiem występującym w przeważającej ilości jest glukoza czy fruktoza.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie nie przyjmą przepisów prawa krajowego nieprzewidzianych w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do produktów określonych w Załączniku.

▼ M1*Artykuł 4*

W celu uwzględnienia postępu technicznego i zmian w stosownych normach międzynarodowych Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 5 w celu wprowadzenia zmian w części B załącznika.

Artykuł 5

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 4, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 18 listopada 2013 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

▼M1

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

▼B*Artykuł 6*

Dyrektywa 73/437/EWG traci moc z dniem 12 lipca 2003 r.

Odniesienia do uchylonej dyrektywy należy traktować jako odwołania do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 12 lipca 2003 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Celem stosowanych środków jest:

- zezwolenie na wprowadzanie do obrotu produktów określonych w części A Załącznika, jeżeli są zgodne z definicjami i regułami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, ze skutkiem od dnia 12 lipca 2003 r.,
- zakaz wprowadzania do obrotu produktów, które nie są zgodne z niniejszą dyrektywą, ze skutkiem od dnia 12 lipca 2004 r.

Niemniej jednak wprowadzanie do obrotu produktów, które nie są zgodne z wymogami niniejszej dyrektywy, ale zostały oznakowane przed dniem 12 lipca 2004 r. zgodnie z wymogami dyrektywy 73/437/EWG, może być kontynuowane do wyczerpania zapasów.

W przypadku przyjęcia przez Państwa Członkowskie tych środków muszą one zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie będzie towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Państwa Członkowskie określają metody dokonywania takich odniesień.

▼B

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 9

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼B*ZAŁĄCZNIK*

A. NAZWY I DEFINICJE PRODUKTU

▼C11. **Cukier przemysłowy**

Oczyszczona i skryształizowana sacharoza, w dobrej, przyjętej w obrocie jakości, o następujących właściwościach:

a) polaryzacja	nie mniej niż 99,5°Z
b) zawartość cukru inwertowanego	nie więcej niż 0,1 % w masie
c) ubytek masy wskutek wysuszenia	nie większy niż 0,1 % masy.

▼B2. **Cukier lub cukier biały**

Oczyszczona i skryształizowana sacharoza, w dobrej, przyjętej w obrocie jakości, o następujących właściwościach:

a) polaryzacja	nie mniej niż 99,7°Z
b) zawartość cukru inwertowanego	nie więcej niż 0,04 % w masie

▼C1

c) ubytek masy wskutek wysuszenia	nie większy niż 0,06 % masy

▼B

d) typ zabarwienia	nie więcej niż dziewięć punktów, ustalony zgodnie z lit. a) części B.

▼C13. **Cukier ekstra biały****▼B**

Produkt posiadający właściwości określone w pkt 2 lit. a)–c), w odniesieniu do którego łączna liczba punktów oznaczonych zgodnie z przepisami części B nie przekracza ośmiu i nie wynosi więcej niż:

- cztery w odniesieniu do typu zabarwienia,
- sześć w odniesieniu do zawartości popiołu,
- trzy w odniesieniu do zabarwienia w roztworze.

4. **Roztwór cukru** ⁽¹⁾

Wodny roztwór sacharozy o następujących właściwościach:

a) masa sucha	nie mniej niż 62 % masy
b) zawartość cukru inwertowanego (stosunek fruktozy do ▼C1 glukozy \blacktriangleleft : 1,0 ± 0, 2)	nie więcej niż 3 % masy suchej
c) ▼C1 popiół konduktometryczny \blacktriangleleft	nie więcej niż 0,1 % masy suchej, ustalony zgodnie z lit. b) części B
d) zabarwienie w roztworze	nie więcej niż 45 jednostek ICUMSA.

⁽¹⁾ Oznaczenie „biały” jest zastrzeżone dla:

- a) roztworu cukru, gdy zabarwienie w roztworze nie przekracza 25 jednostek ICUMSA ustalonych zgodnie z metodą określoną w lit. c) części B;
- b) roztworu z cukru inwertowanego lub syropu cukru inwertowanego, którego:
 - ▼C1** — zawartość popiołu konduktometrycznego nie przekracza 0,1 %, \blacktriangleleft
 - zabarwienie w roztworze nie przekracza 25 jednostek ICUMSA ustalonych zgodnie z metodą określoną w lit. c) części B.

▼B**5. Roztwór cukru inwertowanego ⁽¹⁾**

Roztwór wodny sacharozy, częściowo inwertowanej za pomocą hydrolyzy, w którym ilość cukru inwertowanego nie jest przeważająca, o następujących właściwościach:

- a) masa sucha nie mniej niż 62 % masy
- b) zawartość cukru inwertowanego ponad 3 %, ale nie więcej niż przy stosunku fruktozy do 50 % masy suchej
 - ▶ **C1** glukozy ◀ (1,0 ± 0, 1):
- c) ▶ **C1** popiół konduktometryczny ◀ nie więcej niż 0,4 % w masie substancji suchej, oznaczony zgodnie z lit. b) części B.

6. Syrop z cukru inwertowanego ⁽¹⁾

Roztwór wodny — również skrzystalizowany — sacharozy, która została częściowo inwertowana za pomocą hydrolyzy, w którym zawartość cukru inwertowanego (współczynnik fruktozy do ▶ **C1** glukozy ◀ 1,0 ± 0, 1) musi przekroczyć 50 % masy suchej, a poza tym musi spełniać wymogi ustanowione w pkt 5 lit. a) i c).

7. Syrop glukozowy

Oczyszczony i skoncentrowany roztwór wodny sacharydów odżywczych uzyskanych ze skrobi lub inuliny, o następujących właściwościach:

- a) masa sucha nie mniej niż 70 % masy
- b) równoważnik ▶ **C1** glukozy ◀ nie mniej niż 20 % masy suchej i wyrażony jako D glukoza

▼C1

- c) popiół siarczanowy nie więcej niż 1 % masy suchej.

▼B**8. Sproszkowany syrop glukozowy**

Częściowo sproszkowany syrop glukozowy o zawartości substancji suchej w masie wynoszącej przynajmniej 93 %, który oprócz tego musi spełniać wymogi ustanowione w pkt 7 lit. b) i c).

▼C1**9. Glukoza lub jednowodna glukoza**

Oczyszczona i skrzystalizowana D-glukoza, zawierająca jedną cząsteczkę wody krystalizacyjnej, o następujących właściwościach:

- a) glukoza (D-glukoza) nie mniej niż 99,5 % masy suchej
- b) masa sucha nie mniej niż 90 % masy
- c) popiół siarczanowy nie więcej niż 0,25 % masy suchej.

▼B**10. ▶ **C1** Glukoza lub bezwodna glukoza ◀**

Oczyszczona i skrzystalizowana D-glukoza, niezawierająca wody krystalizacyjnej, o zawartości substancji suchej w masie wynoszącej 98 %, która oprócz tego musi spełniać wymogi ustanowione w pkt 9 lit. a) i c).

⁽¹⁾ Oznaczenie „biały” jest zastrzeżone dla:

- a) roztworu cukru, gdy zabarwienie w roztworze nie przekracza 25 jednostek ICUMSA ustalonych zgodnie z metodą określoną w lit. c) części B;
- b) roztworu z cukru inwertowanego lub syropu cukru inwertowanego, którego:
 - ▶ **C1** — zawartość popiołu konduktometrycznego nie przekracza 0,1 %, ◀
 - zabarwienie w roztworze nie przekracza 25 jednostek ICUMSA ustalonych zgodnie z metodą określoną w lit. c) części B.

▼ C1**11. Fruktოza**

Oczyszczona i skryształizowana D-fruktoza, o następujących właściwościach:

zawartość fruktozy	minimum 98 %
zawartość glukozy	maksymalnie 0,5 %
ubytek masy wskutek wysuszenia	nie większy niż 0,5 % masy
popiół konduktometryczny	nie więcej niż 0,1 % masy, ustanowione zgodnie z lit. b) części B.

B. METODA OKREŚLANIA TYPU ZABARWIENIA, ZAWARTOŚCI POPIOŁU KONDUKTOMETRYCZNEGO I ZABARWIENIA W ROZTWORZE CUKRU (BIAŁEGO) ORAZ CUKRU EKSTRA BIAŁEGO OKREŚLONEGO W PKT 2 I 3 CZĘŚCI A

▼ B

„Punkt” odpowiada:

- w przypadku typu zabarwienia, 0,5 jednostki, według metody Instytutu Brunswick'a ds. Technologii Rolnictwa i Przemysłu Cukrowniczego, określonej w rozdziale A ust. 2 Załącznika do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1265/69 z dnia 1 lipca 1969 r. ustanawiającego metody określania jakości cukru skupowanego przez agencje skupu interwencyjnego ⁽¹⁾;
- w przypadku zawartości popiołu, 0,0018 %, według metody Międzynarodowej Komisji Jednolitych Metod Analityki Cukrowniczej (ICUMSA), określonej w rozdziale A ust. 1 Załącznika do rozporządzenia (EWG) nr 1265/69;
- w przypadku zabarwienia w roztworze, 7,5 jednostkom, według metody ICUMSA, określonej w rozdziale A ust. 3 Załącznika do rozporządzenia (EWG) nr 1265/69.

⁽¹⁾ Dz.U. L 163 z 1.7.1969, str. 1.